

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí 21. júna 2011 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby, **I. F.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2011, sp. zn. 3 Ntc 4/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **I. F. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Vyšetrojúci sudca Mestského súdu Miškolc vydal 1. decembra 2009 pod č. 33 BNY. 692/2009 európsky zatýkací rozkaz (ktorého originál zatiaľ príslušnej krajskej prokuratúry nebol doručený) na slovenského štátneho občana **I. F.**, nar. **X. v Z. M.**, bytom **B., K.** za účelom jeho vydania na trestné stíhanie do Maďarskej republiky pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin úverového podvodu podľa § 297/A maďarského Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

ako majitelia a spoločníci spoločnosti **M. H. K.**.. uzatvoril **F. I.** a **F. J.** dňa 03.11.2005 Zmluvu o pôžičke s úverovou spoločnosťou **S. T.** v obci **S. v M.**. V súlade so zmluvou poskytla úverová spoločnosť pôžičku v hodnote 10 miliónov HUF na nákup strojov. Pôžička mala byť splácaná rovnakými splátkami až do 26.11.2007. Okrem pôžičky uzavreli zmluvné strany tiež „zmluvu o zabezpečení pohľadávky“. V súlade s touto zmluvou spísanou v notárskej zápisnici dňa 04.11.2005 spoločnosť zabezpečovalo svoju pôžičku tak, že dala do zálohy stroje a zariadenia ohodnotené na 9.630.000 HUF (cca 38.520,- €) Predstavitelia spoločnosti prehlásili, že tieto stroje o zariadenia sú výlučným majetkom spoločnosti. Od 14.04.2006 spoločnosť neplatila úverové splátky a tak jej preto úverová spoločnosť vypovedalo zmluvu dňa 28.07.2006 a zahájila súdny proces vymáhania pohľadávky. Počas tohto procesu zabavil nezávislý súdny úradník majetok predstavujúci predmety zálohy v zmluve, avšak obchodná spoločnosť **V., a.s.** so sídlom v **B.** zahájila konanie na zrušenie

exekúcie, ktoré skončilo rozhodnutím súdu o uvoľnení zabavených predmetov. Dôvody takéhoto rozhodnutia boli založené na fakte, že predmety zálohy (stroje a zariadenia) sú majetkom spoločnosti V. a.s., a tá ich následne prenajala spoločnosti M. H. K.. Počas ďalšieho trestného konania sa nepodarilo dokázať I. F. a J. F. úmysel neoprávnene sa obohatiť a tak nemohli byť obvinení z podvodu, avšak je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že F. I. o F. J. podpísali hypotekárnu zmluvu a notársku zápisnicu s nepravdivými údajmi v záujme získania pridelenia poskytovaného úveru no vykonávanie ich ekonomických aktivít.

Na návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave z 25. mája 2011 bol I. F. uznesením predsedníčky senátu Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2011, sp. zn. 3 Ntc 4/2011, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „EZR“) vzatý do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť 24. mája 2011 o 8,30 hod., t.j. od zadržania I. F. príslušníkmi Policajného zboru (§ 13 ods. 1 zákona o EZR) s tým, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba I. F. v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú ale bližšie neodôvodnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd Krajského súdu v Bratislave v zmysle § 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por. preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby I. F. nie je dôvodná.

Krajský súd správne aplikoval ustanovenia zákona o EZR a v zmysle jeho § 1 ods. 2 subsidiárne aj Trestného poriadku z hľadiska konania i rozhodnutia o predmetnej otázke a v napadnutom uznesení identifikoval jeho rozhodnutiu predchádzajúce procesné úkony príslušných orgánov štátu pôvodu a príslušných slovenských orgánov, vrátane návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave. Tiež citoval ustanovenie § 15 ods. 2 o EZR, ktoré bolo základným podkladom pre napadnuté rozhodnutie.

Inštitút predbežnej väzby (rovnako tak aj vydávacej väzby podľa § 16 zákona o EZR) má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. Ide o pozbavenie slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ktoré sa (na rozdiel od písm. c/ tohto odseku) nevzťahujú práva podľa čl. 5 ods. 3 citovaného dohovoru.

V prípade predbežnej väzby nie je potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku (dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), ale jej právny základ podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR vytvára potreba zabezpečenia prítomnosti zadržanej osoby na území Slovenskej republiky až dovtedy (najviac však 40 dní odo dňa zadržania osoby), kým štát pôvodu (v danom prípade Maďarská republika), ktorý má záujem na jej vydanie, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu.

Uvedené zákonné podmienky boli v preskúmvanej veci splnené, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby I. F. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 21. júna 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková